

lyckodag. Han känner sig också lite besviken eftersom det hade känts bättre om han hade varit tvungen att prata omkull dem, fått pressa dem en smula. Men man kan ju inte få allt, tänker han.

Han har överhuvud taget inga invändningar mot att de ser lite konstiga ut. Han ser bara ett par flickor framför sig. Och tänker på att han skall få knulla med dem bägge två.

Han betalar för hotellrummet. Han understryker att de är hans brorsdöttrar för receptionisten, en rödlätt polsk kvinna som inte har frågat honom något alls och som knappast lyssnar på vad han säger. För trots allt är han förlägen över att gå upp och göra det på tre. Manu och Nadine tittar på varandra utan att säga något, lätt förfärade.

I hissen tafsar han på Manu med små snabba rörelser, som för att övertyga sig om att det är på riktigt och att hon inte kommer att protestera. Inte ens på låtsas. Han är så upptänd att han är nära kortslutning, näsborrarna är vitt uppspärade och elden som rasar i hans inre gör honom inte särskilt vacker att se på. Han spärrar upp ögonen och kan inte hålla händerna i schack, är som besatt, som i trance. Han tillhör den sortens män som totalt förlorar kontrollen när de väl blivit upphetsade. Nadine observerar hur han flämtar och sväljer sin egen saliv, hur hans ögon håller på att tränga ur sina hålor. En flicka skulle aldrig kunna hetsa upp sig så bara vid tanken på att få göra det. Det både gör henne avundsjuk och får henne att känna en viss vämjelse.